

Repertoriumnummer 2018 / 8813
Kamer Kort Geding
Datum van uitspraak 5 juli 2018
Rolnummer [REDACTED]

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Bevelschrift

Tussenvonnissen prejudiciële vraag
Grondwettelijk Hof

Aangeboden op
Niet te registreren

AR : 17/3312/A

IN DE ZAAK VAN :

██████████ wonende te ██████████
██████████ met woonplaatskeuze op het adres van haar
raadsman te 2018 Antwerpen, Oostenstraat 38 bus 201,

eiseres, vertegenwoordigd door Mr. Joos Roets, advocaat met
kantoor te 2018 Antwerpen, Oostenstraat 38 bus 201,

TEGEN

DE STAD GENT, vertegenwoordigd door haar College van
Burgemeester en Schepenen, met kabinet te 9000 Gent,
Botermarkt 1,

eerste verweerster,

de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
FARYS, met maatschappelijke zetel te 9000 Gent, Stropstraat 1,
met ondernemingsnummer 0554.887.312,

tweede verweerster,

de **TUSSENGEMEENTELIJKE MAATSCHAPPIJ DER
VLAANDEREN VOOR WATERVOORZIENING** (afgekort
T.M.V.W.), met maatschappelijke zetel te 9000 Gent, Stropstraat
1, met ondernemingsnummer 0200.068.636,

vrijwillig tussenkomende partij,

allen vertegenwoordigd door ██████████ advocaat te ██████████
██████████

1. PROCEDURE

1.1.

De partijen werden gehoord in hun middelen en conclusies op de
openbare terechtzitting van woensdag 13 juni 2018 en de zaak
werd in beraad genomen.

De stukken werden ingezien, in het bijzonder :

- het verzoekschrift tot staking neergelegd ter griffie op 26
september 2017;
- het verzoekschrift vrijwillige tussenkomst van T.M.V.W.
neergelegd ter griffie op 29 december 2017;
- de door de eiseres op 18 april 2018 ter griffie neergelegde
syntheseconclusie;

- de door de verweersters op 29 mei 2018 ter griffie neergelegde syntheseconclusie;
- de door de partijen neergelegde stukkenbundels.

2. FEITEN EN VOORGAANDEN

2.1.

Op 8 juni 2017 bracht de eiseres samen met [REDACTED] en [REDACTED] een bezoek aan het stedelijk zwembad Van Eyck te Gent. Na aankoop van de tickets, kregen zij van de loketbediende nog uitleg waar de kleedcabines zich bevonden.

De eiseres vroeg aan de loketbediende of zij met een burkini mocht zwemmen. Een zwembadmedewerker deelde mee dat dit niet toegelaten was. Hij verwees naar een affiche die naast het loket ging. Deze affiche bevat afbeeldingen die aangeven welke kledij is toegelaten (ZO WEL) en welke niet (ZO NIET).

De loketbediende betaalde aan de eiseres de tickets cash terug.

2.2.

Op 13 juni 2017 stuurde de eiseres een e-mail naar de sportdienst van de Stad Gent die op de website van het zwembad Van Eyck wordt aangegeven als aanspreekpunt (stuk 5 eiseres).

Op 27 juni 2017 beantwoordde [REDACTED] consulent van de sportdienst van de Stad Gent, de e-mail als volgt : *"Helaas kunnen wij weinig extra uitleg geven aan het bestaande reglement. Dit is al enkele jaren in voege en maakt een duidelijk onderscheid tussen wat wel en niet toegestaan is. Dit is destijds door de Stad in overleg met exploitant Farys zo vastgelegd. Wij kunnen alleen verwijzen naar de desbetreffende affiche die inderdaad aangeeft dat een zwempak dat het volledige lichaam bedekt niet is toegestaan"* (stuk 5 eiseres).

2.3.

Op 26 september 2017 heeft de eiseres een verzoekschrift tot staking neergelegd. De eiseres stelt dat zij in dit verzoekschrift opkomt tegen het discriminerend karakter van het verbod op het zwemmen in burkini's, zoals door de verweersters opgenomen in het intern reglement van het zwembad Van Eyck.

III. VORDERINGEN

3.1.

De eiseres heeft een verzoekschrift tot staking neergelegd ter griffie op 26 september 2017 overeenkomstig artikel 29 van het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid (Gelijkekansen-decreet) en artikel 20 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie (Antidiscriminatiewet).

In haar syntheseconclusie neergelegd ter griffie op 18 april 2018 vraagt de eiseres :

- haar vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- voor recht te zeggen dat het verbod op het dragen van lichaamsbedekkende zwempakken (de zgn. burkini's) in het zwembad Van Eyck ten aanzien van de eiseres een directe discriminatie, minstens een indirecte discriminatie uitmaakt op grond van het geloof of levensbeschouwing;
- dientengevolge, overeenkomstig artikel 27 van het Decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid en de overeenkomstige bepalingen van de Antidiscriminatiewet juncto artikel 159 van de Grondwet de onwettigheid vast te stellen van het verbod op het dragen van lichaamsbedekkende zwempakken (de zgn. burkini's) in het intern reglement van het zwembad Van Eyck en dit verbod in het voorliggend geschil buiten toepassing te laten in de rechtsverhouding tussen de verweersters en de eiseres;
- dientengevolge, overeenkomstig artikel 29 van het Decreet houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid en de overeenkomstige bepalingen van de Antidiscriminatiewet de staking te bevelen van het verbod op het dragen van lichaamsbedekkende zwempakken (de zgn. burkini's), opgenomen in het intern reglement van het zwembad Van Eyck;
- dientengevolge, de verweersters te bevelen binnen twintig dagen na betekening van het tussen te komen vonnis het intern reglement van het zwembad aldus te wijzigen dat het expliciet vermeldt dat, wat het verbod op lichaamsbedekkende zwempakken (de zgn. burkini's) betreft, een principiële uitzondering geldt voor personen die tijdens het zwemmen, omwille van hun geloof of levensbeschouwing een daartoe geëigende lichaamsbedekkende zwemkledij te dragen;
- ingevolge artikel 29 §4 van het Decreet houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansenbeleid en de overeenkomstige bepalingen van de Antidiscriminatiewet vast te stellen dat het tussen te komen vonnis uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande enige rechtsmiddel en zonder borgtocht;

-de verweersters, overeenkomstig artikel 28, §2, 2° van het Decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid en de overeenkomstige bepalingen van de Antidiscriminatiewet, in solidum te veroordelen tot het betalen van de forfaitaire schadevergoeding voor morele schade, vastgesteld op 650 EUR, aan de eiseres;

-de verweersters te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rolrechten voor het verzoekschrift, zijnde 120 EUR, alsook de rechtsplegingsvergoeding die langs de zijde van de eiseres wordt begroot op het geïndexeerde basisbedrag van 240 EUR.

3.2.

In hun syntheseconclusie neergelegd ter griffie op 29 mei 2018 vorderen de verweersters :

-na de tweede verweester CVBA FARYS buiten zake te hebben gesteld, zonder kosten;

-de vordering in al zijn onderdelen af te wijzen als ontoelaatbaar, minstens als onontvankelijk zoniet ongegrond.

Zoniet :

1. Aan het Grondwettelijk Hof de volgende prejudiciële vraag te stellen :

"Schenden de artikelen 28 en 36, §1 van het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid van 10 juli 2008 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door dezelfde rechtsgevolgen toe te kennen aan de vaststelling van discriminatie, ongeacht het gemaakte onderscheid door datzelfde decreet tussen directe en indirecte discriminatie, volgens artikel 16, §§1 en 2 van dat decreet."

2. Een deskundige, hoogleraar aan een erkende Belgische universiteit aan te stellen met als opdracht :

"Advies uit te brengen, binnen de drie maanden na aanvaarding van zijn opdracht, en na verplicht zelf advies te hebben ingewonnen bij het Executief van de Moslims, inzonderheid haar Raad der Theologen, of het dragen van een 'burkini' in de zin van stuk 13 van het stukkenbundel van eiseres en/of enige andere versie ervan (in voorkomend geval dewelke(n)) als zwemkledij, gezien van de Koràn, in overeenstemming is met de kledijvoorschriften voor moslima's in openbare zwembaden, bij gender gemengd zwemmen".

IV. BEOORDELING

4.1.

De verweersters merken vooraf op dat de Stad Gent bij gemeenteraadsbesluit van 24 juni 2008 de gebruiksrechten op haar zweminfrastructuur (zwembaden, waaronder het zwembad van Eyck) heeft ingebracht in de intercommunale T.M.V.W. (haar S-divisie). Sindsdien is de intercommunale T.M.V.W. en niet de CVBA FARYS de exclusieve exploitant van deze infrastructuur.

De verweersters stellen dat de CVBA FARYS derhalve met het voorliggend geschil geen uitstaans heeft en dus zonder kosten buiten zake te stellen is.

De eiseres stelt in haar syntheseconclusie dat zij hiervan akte neemt en zich dienaangaande naar de wijsheid van de rechtbank gedraagt (p.12 syntheseconclusie eiseres).

De rechtbank concludeert dan ook dat de tweede verweerster de CVBA FARYS zonder kosten buiten zake kan worden gesteld.

4.2.

De eiseres stelt dat het zwembadreglement niet enkel uitgaat van de zwembadexploitant, doch tevens voorafgaand de expliciete goedkeuring behoefde van de eerste verweerster (Stad Gent). Het staat dus vast – zo stelt de eiseres (en het wordt niet betwist door de verweersters) - dat de Stad Gent ook verantwoordelijk is voor het bewuste verbod.

De Stad Gent heeft het reglement uitgevaardigd en T.M.V.W. moet thans als exploitante voor de toepassing ervan zorgen; de Stad Gent blijkt eigenaar van de onroerende goederen. De rechtbank concludeert hieruit dat de eiseres haar vordering kan stellen tegen zowel de Stad Gent als tegen T.M.V.W..

4.3.

Wat de regelgeving betreft stellen de verweersters dat er enkel sprake kan zijn van de toepasselijkheid van het Vlaamse gelijkkansendecreet (en niet van de wet van 10 mei 2007) gelet op de bevoegdheidsverdelende regels in de Grondwet. Derhalve is het tweede middel van de eiseres ten gronde onontvankelijk.

Volgens de verweersters geldt reglementair :

-in het algemeen, het stedelijk Reglement van orde op de stedelijke sport- en recreatiecentra en -plaatsen van 21 juli 1999, laatst gewijzigd op 28 juni 2012 (stuk 2 verweersters);

-in het bijzonder, het reglement van inwendige orde (goedgekeurd door de S-divisie binnen T.M.V.W. op 14 december 2016 en door de Gentse gemeenteraad op 22 december 2016 (in voege sinds 1 januari 2017))waar in art.33 wordt gesteld :

"elke gebruiker draagt bij het betreden van de natte zone aangepaste kledij, zoals geafficheerd aan de ingang.

(...)

Bij het niet-respecteren van de kledijvoorschriften wordt de toegang tot het zwembad geweigerd".

De rechtbank is terzake van oordeel dat het Decreet als bijzondere wet voorrang geniet op de Antidiscriminatiewet.

4.4.

Wat de toelaatbaarheid/ontvankelijkheid betreft van de vordering stellen de verweersters dat de eiseres pas in de loop van het geding heeft verduidelijkt welke de uitvoering van de burkini was die door haar werd gebruikt.

De verweersters stellen dat de vordering van de eiseres aangetast is door "obscuri libelli" omdat de vorderingen zoals geformuleerd in het verzoekschrift tot staking het algemeen begrip "burkini" inhouden en niet de specifieke invulling betreffen zoals bedoeld door de eiseres namelijk een bedekkend zwempak bestaande uit een lange broek, een tuniek met lange mouwen die ze draagt in combinatie met een zwemmuts, dit alles vervaardigd uit badstof.

De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake kan zijn van "obscuri libelli" nu inderdaad reeds voorafgaandelijk aan het geding de eiseres zich aanbood in het zwembad met haar zwempak en ook in de stukken duidelijk werd aangegeven over welke zwempak het gaat.

4.5.

De verweersters argumenteren verder dat de eiseres zich beroept op religieuze gronden d.i. op de kledijvoorschriften toepasselijk binnen de Islam.

De verweersters wijzen erop dat de eiseres niet verwijst naar de dienstige religieuze kledijregels voor vrouwen binnen de Islam en ook niet specificeert waarom het dragen in een openbaar zwembad, onder een gemengd personeel van zwemmers en personeel, van een "burkini" aan de bedoelde voorschriften (minstens de basisregels ervan zoals voorzien in de Koran) voldoet.

De eiseres wijst dit als "overbodig" van de hand en verwijst naar arresten van het EHRM. Volgens de verweersters betreft dit een gemakkelijkheidshouding, omdat deze rechtspraak een voldoende en directe band tussen de handeling d.i. hier het gemengd zwemmen in een openbaar zwembad, met een voor een moslima, een burkini in een welbepaalde uitvoering, en het onderliggende geloof noodzakelijk acht.

De verweersters wijzen erop dat de eiseres de door haar bedoelde geloofsregel binnen de Islam, die betrekking heeft op de kledijvoorschriften van een moslima in het openbaar domein, niet vermeldt. De verweersters stellen dat bij gebrek aan info van de eiseres, de geloofsregel is die wordt vermeld in de Koran (en verwijst hierbij naar verzen), terwijl het volgens de verweersters niet gaat om het respecteren van deze regel zoals in voornoemde arresten van het EHRM maar omgekeerd om een afwijking van deze geloofsregel (d.i. het noodzakelijk zichtbaar worden van de vrouwelijke lichaamsvormen bij een nat geworden burkini, dit in een openbaar zwembad, ter gelegenheid van gender gemengd zwemmen).

De rechtbank onderschrijft de visie van de eiseres dat het niet aan een rechtbank toekomt zich uit te spreken over de legitimiteit van de wijze waarop een religieuze overtuiging wordt gemanifesteerd (zie ook EHRM S.A.S. t. Frankrijk Nr. 43835/11, 01 juli 2017, onder meer § 55). De eiseres hoeft ook niet aan te tonen dat zij een bepaalde handeling stelt als een verplichting die haar godsdienst haar oplegt. Om die reden wordt dan ook niet ingegaan op de onder punt 3.2. sub 2 gevraagde onderzoeksmaatregel.

4.6.

Voor de toepassing van het gelijkekansendecreet is er sprake van een directe discriminatie *"als iemand minder gunstig wordt behandeld dan iemand anders in een vergelijkbare situatie wordt, is of zou worden behandeld op grond van één of meer, werkelijke, of vermeende, eigen of bij associatie toegekende, beschermde kenmerken ..."*.

Daarvan is hier geen sprake. Het reglement stipuleert *"elke gebruiker draagt bij het betreden van de natte zone aangepaste kledi , zoals geafficheerd bij de ingang"*. Dit reglement verbiedt aldus in algemene termen het betreden van het zwembad met niet aangepaste kledij. Noch in het reglement, noch in de gevoerde briefwisseling werd de eiseres de toegang ontzegd omwille van een religieus gebod.

Dit betekent meteen dat niet verder moet worden onderzocht of het reglement al dan niet een legitiem doel zou dienen.

4.7.

Vervolgens moet worden onderzocht of er sprake is van een indirecte discriminatie. De eiseres is met name van oordeel dat het door de affiche ingestelde verbod tegen een lichaamsbedekkend badpak minstens een indirect onderscheid inhoudt op grond van geloof en levensbeschouwing. Als de afbeelding van een vrouw met een bedekkend zwempak zo zou worden geïnterpreteerd dat bedekkende zwemkledij in het algemeen zou worden geïnterpreteerd, dan worden zwemmers die omwille van religieuze redenen bedekkende zwemkledij wensen te dragen door deze maatregel in het bijzonder benadeeld.

Artikel 16 § 2 van het Gelijkekansendecreet bepaalt dat er sprake is van een indirecte discriminatie als *"een ogenschijnlijk neutrale bepaling, maatstaf of handelswijze personen met een werkelijk of vermeend, eigen of bij associatie toegekend kenmerk in vergelijking met andere personen kan benadelen tenzij die bepaling, maatstaf of handelswijze objectief wordt gerechtvaardigd door een legitiem doel en de middelen voor het bereiken van dat doel passend en noodzakelijk zijn"*.

Het komt aan de rechtbank toe om te beoordelen of die ogenschijnlijk neutrale bepaling voldoende objectief en redelijk gerechtvaardigd kan zijn en daarbij houdt de rechtbank rekening met de concrete omstandigheden.

Het reglement stipuleert enkel dat de zwemmers "aangepaste kledij" moeten dragen. Op de affiche wordt verduidelijkt dat onder meer lichaamsbedekkende kledij niet is toegestaan. Hierdoor wordt niet verduidelijkt welk doel hiërme wordt nagestreefd. In conclusies wordt verduidelijkt dat het onderscheid tussen "toegelaten" en "niet toegelaten" niets van doen heeft met religiositeit maar puur pragmatisch en traditioneel, in die zin dat deze reglementering aansluit op de zwemkledij voorschriften die gelden binnen de Koninklijke Belgische Zwembond en de Internationale Zwembond.

De rechtbank merkt op dat de voormelde voorschriften kaderen binnen het competitiezwemmen en geen uitstaans hebben met het recreatiezwemmen. De affiche verwijst ten andere niet naar de voorschriften die gelden binnen de Koninklijke Belgische Zwembond en de Internationale Zwembond.

Verder merken de verweersters op dat het indirect onderscheid zou gerechtvaardigd zijn door het principe van neutraliteit en benuttigingsgelijkheid. Samen met de eiseres is deze rechtbank van oordeel dat deze principes niet worden miskend door vrouwen met een bedekkend zwempak niet toe te laten. Het is inderdaad net de taak van de overheid om de wederzijdse tolerantie tussen verschillende bevolkingsgroepen te bevorderen. De voormelde principes worden met name pas gerespecteerd door de eiseres toe te laten middels het dragen van een aangepaste zwemkledij deel te nemen aan het zwemmen in de door de overheid voorziene zwembaden.

4.8.

Blijft de vraag of de hygiëne en of de veiligheid een legitiem doel kan zijn waardoor het weren van deze zwemkledij objectief kan worden gerechtvaardigd.

De rechtbank oordeelt van niet. Wat de hygiëne betreft volstaat het te verwijzen naar het advies van 18 maart 2016 van het Agentschap Zorg en Gezondheid. In dit advies wordt heel duidelijk gezegd dat het verbieden van burkini's omwille van hygiënische redenen niet gepast is. Bij een correct gebruik voldoen zij als zwemkleding aan de hygiënische eisen. Wat het aspect veiligheid betreft wordt in hetzelfde advies gezegd dat een lichaamsbedekkend badpak geen obstakel vormt voor de veiligheid, noch voor de drager ervan, noch voor andere gebruikers van het zwembad. De eiseres stipt terecht aan dat de verweersters nergens in concreto aanduiden waarin de onveiligheid dan wel zou bestaan. Wat meer is, de eiseres merkt terecht op dat in bepaalde pretparken met zwembaden de burkini wel is toegelaten. Als er al sprake zou zijn van een veiligheidsrisico, dan zou dit eerder aan de orde zijn deze pretparkzwembaden dan in een gewoon zwembad.

4.9.

De rechtbank concludeert dan ook tot de gegrondheid van de vordering tot staken zoals hierna bepaald.

4.10.

Wat de gevorderde morele schade betreft vragen de verweersters een prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof voor te leggen. Zij argumenteren dat indirecte discriminatie gelegen is in een ogenschijnlijke neutrale bepaling en volstaat tot een mogelijkheid tot benadeling, anders dan bij directe discriminatie. Aldus wordt, qua rechtsgevolgen, geen onderscheid gemaakt tussen directe en indirecte discriminatie waardoor het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden.

De rechtbank onderschrijft deze argumentatie en stelt, alvorens verder te oordelen, de hierna bepaalde prejudiciële vraag met dien verstande dat de vraag wordt beperkt tot artikel 28.

4.11.

In het licht het voorgaande past het ook het oordeel over de gerechtskosten aan te houden.

OP DEZE GRONDEN,

DE VOORZITTER, ZETELEND ZOALS IN KORT GEDING,

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK,

Verklaart de vordering van de eiseres gericht tegen de tweede verweerster niet ontvankelijk en stelt haar zonder kosten buiten de zaak,

Verklaart de vordering van de eiseres gericht tegen de eerste verweerster en de vrijwillig tussenkomende partij ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond,

Zegt voor recht dat het verbod op het dragen van lichaamsbedekkende zwempakken (de zgn. burkini's) in het zwembad Van Eyck ten aanzien van de eiseres een indirecte discriminatie uitmaakt op grond van het geloof of levensbeschouwing;

Stelt dientengevolge, overeenkomstig artikel 27 van het Decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid juncto artikel 159 van de Grondwet de onwettigheid vast van het verbod op het dragen van lichaamsbedekkende zwempakken (de zgn burkini's) in het intern reglement van het zwembad Van Eyck en laat dit verbod in het voorliggend geschil buiten toepassing in de rechtsverhouding tussen de eerste verweerster, de vrijwillig tussenkomende partij en de eiseres;

Beveelt dientengevolge, overeenkomstig artikel 29 van het Decreet houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid de staking van het verbod op het dragen van lichaamsbedekkende zwempakken (de zgn. burkini's), opgenomen in het intern reglement van het zwembad Van Eyck;

Beveelt dientengevolge, de eerste verweerster en de vrijwillig tussenkomende partij binnen de zes maanden na betekening van het tussen te komen vonnis het intern reglement van het zwembad aldus te wijzigen dat het expliciet vermeldt dat, wat het verbod op lichaamsbedekkende zwempakken (de zgn. burkini's) betreft, een principiële uitzondering geldt voor personen die tijdens het zwemmen, omwille van hun geloof of levensbeschouwing een daartoe geëigende lichaamsbedekkende zwemkledij te dragen;

Alvorens te oordelen over de vordering tot toekenning een morele schadevergoeding,

Stelt de volgende vraag aan het Grondwettelijk Hof:

"Schendt het artikel 28 van het Vlaamse gelijkheids- en gelijkebehandelingsbeleid van 10 juli 2008 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door dezelfde rechtsgevolgen toe te kennen aan de vaststelling van discriminatie ongeacht het gemaakte onderscheid door datzelfde decreet tussen directe en indirecte discriminatie volgens artikel 16 § 1 en 2 van dat decreet",

Houdt de beslissing over de kosten aan,

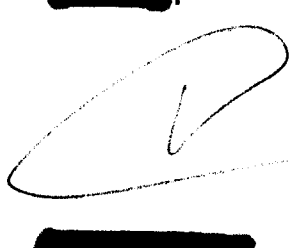
Verwijst de zaak naar de bijzondere rol van deze kamer,

Verklaart overeenkomstig artikel 29 §4 van het Decreet houdende een kader voor het Vlaamse gelijkheidsbeleid het tussen te komen vonnis uitvoerbaar is bij voorraad, niettegenstaande enige rechtsmiddel en zonder borgtocht;

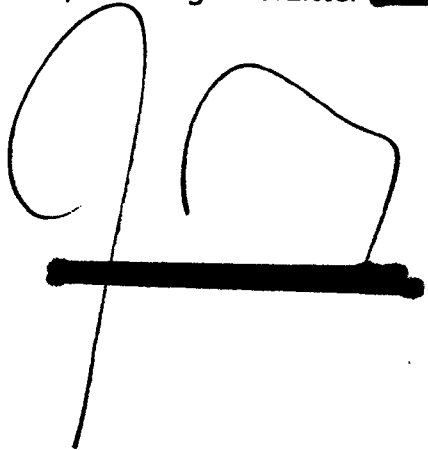
Nodigt de griffier uit het vonnis tevens **ter kennis brengen** van de **Procureur des konings** conform artikel 29 §4 van het Decreet houdende een kader voor het Vlaamse gelijkheidsbeleid,

Aldus gewezen en uitgesproken in tegenwoordigheid van griffier [REDACTED] [REDACTED] in de openbare terechtzitting van de kort gedingen van de rechtbank van eerste aanleg Oost- Vlaanderen, afdeling Gent op vijf juli tweeduizend achttien,

Heeft in vervanging van de voorzitter van deze rechtbank, wettelijk belet, over de zaak geoordeeld, afdelingsvoorzitter [REDACTED] [REDACTED].

[REDACTED]

[REDACTED]